

## POSTANOWIENIE

11 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Władysław Pawlak

na posiedzeniu niejawnym 11 marca 2026 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa C. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.  
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.  
o zapłatę,  
na skutek wystąpienia przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie  
postanowieniem z 18 lutego 2026 r., I C 433/26,  
o przekazanie do sądu równorzędnego,

**odmawia przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi  
równorzędnemu.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 lutego 2026 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy - Woli w Warszawie zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o rozważenie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W pisemnych motywach Sąd Rejonowy wskazał m.in., że sprawa o zapłatę z powództwa C. sp. z o.o. w P. - jako nabywcy wierzytelności od kredytobiorcy - przeciwko Bank S.A. w W. została wniesiona do Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, w którego obszarze właściwości miejscowej znajduje się siedziba strony powodowej, która zresztą w pozwie wprost odwołała się do art. 37<sup>2</sup> k.p.c., podnosząc, iż dochodzone roszczenie wynika z czynności bankowej.

Tymczasem Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Woli w Warszawie jako właściwemu miejscowo i rzeczowo.

W ocenie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie, wbrew stanowisku Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, art. 37<sup>2</sup> k.p.c. nie ogranicza prawa powoda dochodzącego roszczenia wynikającego z czynności bankowej do wyboru sądu według jego miejsca zamieszkania lub siedziby powoda w zależności od przysługującego mu statusu podmiotowego, a w konsekwencji wskutek rozpoznania sprawy przez sąd, związany wadliwym postanowieniem o jej przekazaniu, ucierpi „dobro wymiaru sprawiedliwości” rozumiane jako realizacja konstytucyjnego i konwencyjnego prawa strony do rzetelnego procesu, którego jedną z gwarancji jest rozpoznanie sprawy przez właściwy sąd.

Postanowienie Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu o przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Woli w Warszawie nie zostało zaskarżone przez strony.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wprowadzony z dniem 7 listopada 2019 r. przepis art. 44<sup>1</sup> k.p.c. (art. 1 pkt 14 w zw. z art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustawy, Dz. U. poz. 1469 ze zm.) swoim celem i funkcją odpowiada regulacji znanej w kodeksie postępowania karnego (art. 37).

Zgodnie z powołanym przepisem, Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. W uzasadnieniu do projektu nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego wskazano, że względ na dobro wymiaru sprawiedliwości będzie uzasadniał zmianę na tej podstawie prawnej właściwości sądu, w tych wszystkich przypadkach, gdy ma miejsce zagrożenie dla postrzegania konkretnego sądu przez lokalną społeczność jako bezstronnego organu wymiaru sprawiedliwości.

Na gruncie art. 37 k.p.k. Sąd Najwyższy wyjaśnił, iż przez pojęcie „dobra wymiaru sprawiedliwości” należy rozumieć w szczególności potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i zachowaniu bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy (zob. postanowienia z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 54/18, nie publ., z dnia 25 lutego 2003 r., V KO 3/03, nie publ.), a także sytuację, w której mogą wystąpić okoliczności wpływające na swobodę orzekania lub stwarzające przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny (por. postanowienia z dnia 13 lutego 1982 r., IV KO 9/82, OSNKW 1982, nr 6, poz. 33, z dnia 19 grudnia 2006 r., II KO 68/06,).

Wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia więc zmianę właściwości sądu jedynie w wypadkach wyjątkowych i dlatego wskazany przepis nie upoważnia do rozszerzającej jego wykładni. Regulacja zawarta w tym przepisie nie może służyć do korygowania ewentualnych nieprawidłowości postanowień o przekazaniu sprawy innemu sądowi, chyba że przekazanie nastąpiło sądowi, odnośnie do którego zachodzi obawa postrzegania go jako organu bezstronnego.

W związku z powyższym przytoczone przez Sąd Rejonowy okoliczności nie implikują zaistnienia przesłanki dobra wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 44<sup>1</sup> k.p.c., uzasadniającej przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Władysław Pawlak

[PG]

[SOP]